

Transferul semnului lingvistic prin prisma transpoziției în domeniul adverbului. studiu comparativ

Angela Copacinschi, lector superior

Summary

The translation known as transposition marks the evidence of the functional equality. Summing up these notices we can say that at least the category of adverb has some similarities through semantic-pragmatic characteristics, particularly the ability of subdivision. Semantically, adjectives are used to characterize a noun designating a person or an object in terms of quality. It should be noted that the adjective is not the only way express the quality of an object. French language has multiple ways of highlighting the quality of an object, for example a noun used in postposition towards the determined term, an adnominal complement, a relative sentence. The translation usually known as transposition marks the evidence of the functional equality among the elements of the nature and the diversity inside the phrase.

Procesul de selectare a surselor bazate pe operele și limbile studiate ne-a permis să facem concluzii despre importanța transpoziției funcționale pentru limbile comparate și apoi să raportăm acest studiu la limba franceză, la limba română și la limba italiană. Transpoziția, ca procedeu de folosire a unităților unei clase de cuvinte, în funcția specifică pentru cuvintele altei clase, obținând în rezultat proprietățile gramaticale și lexicale ale noii categorii de cuvinte, a trezit interesul ca un mijloc important de îmbogățire a clasei de cuvinte.

Un alt aspect important al subiectului propus pentru studiul transpoziției este transpoziția în domeniul adverbului. Categoria adverbului se completează, în limbile comparate, grație substantivelor precedate de prepoziție. Studiul acestui fenomen are o importanță nu numai teoretică, dar de asemenea practică, pentru că aceleași unități lexicale, formate din prepoziție + substantiv, sunt tratate fie ca substantive precedate de prepoziție, fie ca locuțiuni adverbiale. Pierderea particularităților specifice pentru substantiv și prepoziție, pe de o parte și achiziția celor specifice pentru adverb, pe de altă parte, nu are loc brusc, dar lent, pe parcursul procesului istoric de evoluție al limbii. [5, p. 150]. Grație acestui fapt există multe expresii care se află la diverse etape de adverbializare. Majoritatea lingviștilor, care au avut drept obiect de studiu construcțiile în discuție, au ajuns la concluzia că pasajul substantivului precedat de prepoziție în categoria adverbului este condiționat de folosirea acestor structuri în funcția de complement circumstanțial. [3, p.34].

Este cunoscut faptul că, cuvintele sunt grupate în părți de vorbire, ținând cont de sensul lor lexico-semantic. Cuvintele adverbializate puse în discuție mai departe obțin un sens nou, identic sau sinonim cu acel al adverbilor sau al locuțiunilor adverbiale. Deci, aceste cuvinte, fiind, de obicei, cuvinte cu sens diferit sau „având o pronunțare identică” în limba română, pot fi considerate, pe drept, omonime lexico-gramaticale.

În ceea ce privește prezentarea lor în dicționare, practic, ar fi corect, după părerea savantului F. Cotelnic [1,p.85] de a clasa adjectivele adverbializate în categorii separate sau, cel puțin, după valoarea lor, în cadrul articolului respectiv, pentru că s-a constatat că ele au suportat transformări de ordin lexical și gramatical. Adverbul poate avea aceleași funcții sintactice precum substantivul. În mod special modificarea funcției de complement circumstanțial (specifică pentru adverb) spre cea de subiect și de complement (specifică pentru substantiv), care constituie unul din motivele principale ce au contribuit la substantivizarea adverbilor. Este adevărat că, uneori, adverbul substantivizat poate îndeplini funcția de complement circumstanțial.

Adverbele de circumstanță

Adverbele de circumstanță sunt de patru tipuri: adverbe de manieră, de cantitate, de loc și de timp.

1) Aceste adverbe se echivalează cu grupe ale numelui, complemente circumstanțiale de aceeași nuanță. Sagement (avec sagesse) – înțelept (cu înțelepciune), trop (en quantité excessive) - mult (în cantitate excesivă), ailleurs (en un autre endroit) - în altă parte (în un alt loc), alors (à cette époque) - atunci (=în acea epocă).

2) Precum adjectivul, adverbele pot avea comparative și superlative.

Bien: aussi (moins, très) bien, mieux, plus.

Tôt: plus (aussi, très, le plus) tôt.

Devreme: mai (la fel, foarte, cel mai) devreme.

3) Pentru complementul adverbului

La rue court parallèlement à la Seine. / Râul curge paralel Senei [2, p.300].

Adverbele de opinie

Adverbele de opinie sunt, de asemenea, de patru nuanțe. Este vorba despre adverbele de afirmare, de negare, de îndoială și de interogare.

As-tu envoyé ta déclaration? – Oui.

Ai trimis declarația ta? – Da.

Comment va-t-elle? – D' où viens-tu? – Pourquoi partez-vous? / Cum se simte ea? – De unde vii tu? –De ce voi plecați?

Non mon père, il vaut mieux que vous ne sortiez pas./ Nu tată, e mai bine să nu ieșiți.

1) Locuțiunea ne...que nu este negativă, dar restrictivă:

Il n'aime que la musique classique (= il aime seulement la musique classique).

El nu iubește decât muzica clasică (= el iubește numai muzica clasică).

2) Un adverb poate fi folosit cu funcția unui nume comun

Pour un oui, pour un non, ils se querellent (cause).

Pentru un da, pentru un nu, ei se ceartă (cauză).

Tu me fatigues avec tes pourquoi et tes comment (moyen).

Tu mă obosești cu ale tale *de ce* și ale tale *cum* (mediu).

Les choses d'ici-bas ne me regardent plus (complément du nom).

La Fontaine. [4, p.128].

Lucrurile de aici-acolo nu mă interesează mai mult
(complement al numelui).

Să examinăm exemplul adverbului **Bien**

a) Ca adverb de manieră, el se opune lui mal. Ex.: Tu t'es bien conduit, tu t'es mal conduit. / Tu te-ai comportat bine, tu te-ai comportat rău.

b) Uneori, acest adverb se comportă precum însoțitorul obligatoriu al unui verb, în expresii fixe.

Ex.: Cette coiffure te va très bien /Această coafură îți merge foarte bine.

c) El poate avea sensul lui très: când nu mai este adverb de manieră, dar adverb de intensitate.

Ex.: Il est bien malade \ El este foarte bolnav.

d) El poate avea sensul de beaucoup:

- cu un verb; ex.: J'aime bien ce pull-over.

- Cu un comparativ sau cu un superlativ; ex.: Cette robe te va bien mieux que l'autre \ Această rochie îți merge mai bine decât cealaltă.

- e) El are, de asemenea, sensul de longtemps, cu o prepoziție sau cu o conjuncție. Ex.: Je suis arrivé dans ce pays bien après vous. \ Eu am sosit în această țară cu mult după dumneavoastră [3, p.39].

Contrar adjectivului, adverbul este invariabil: *Il parle à voix basse.* [adjectiv] / *Elle parle bas* [adverb].

Dar nu totdeauna **tout** se acordă cu adjectivul, când este amplasat în fața unui adjectiv feminin, care începe cu o consoană sau cu h aspirat :

Ses dents sont toutes blanches./ Dinții săi sunt foarte albi.

Ces jeunes filles sont toutes honteuses d'avoir des dents cariées./ Aceste tinere se rușinează foarte mult din cauza dinților cariți [2, p.39]. *Tout* în exemplele citate are sensul de « entièrement »/ « total », « toți », « tout à fait »/ « absolut, complet », « très »/ « foarte ».

Deci, adverbul depinde de un alt element al frazei. Adverbul, în mod general, este facultativ.

Bibliografie

1. Cotelnic, F., *Transpoziția adverbului*, Chisinau, 1968.
2. Denis, D., et Sancier-Chateau, A., *Grammaire du français*, Paris, Le Livre de Poche, 1997.
3. FREI, H., *La grammaire des fautes*, Paris, Editions Nathan, 1982.
4. Riegel, J.-C., Pellat și Rioul, A., *Grammaire méthodique du français*, P.U.F. , 1994.
5. ȘIGAREVSKAIA, N., *Ocerki po sovremennoi franțuzskoi razgovornoj reci*, L.,1970.

Surse sitografice:

<http://www.etudes-litteraires.com/adverbe.php>.

<http://www.etudes-litteraires.com/lexicographie.php>.